

Dette er en kommentar. Den udtrykker skribentens holdning.

KOMMENTATORER

Ulven er en spejling af os selv

Vores danske ulv er også bare en flygtning. Vi behandler den, som vi i stigende grad behandler indvandrere, arbejdsløse og andre anderledes mennesker. Vores indbyrdes relation er ikke blevet mere venskabelig af, at vi har levet side om side i snart 50 år.

»Ulven er trængt ind på menneskets enemærker« skriver Anders Fogh Jensen. Tegning: Rasmus Meisler

Søndag d. 09. december 2018, kl. 15.00

Del denne artikel ▾

Anders Fogh Jensen, filosof og forstander på Vestjyllands Højskole

Efter at jeg er flyttet til Vestjylland, har jeg fået helt vildt lyst til at mene noget om ulven. Det er ligesom det, folk gør herovre. Er jeg for eller imod? Det er den mest tydelige skillelinje her i Vestjylland, som også har givet ekko blandt københavnere. Der er haderne og elskerne, og herude er ulveelskerne nok i mindretal. Der er ikke rigtigt nuancer, når det gælder ulven. Prøver man sig frem med et midtersynspunkt, bliver det mere set som om, man ikke vil bekende kulør.

Kort sagt ved jeg ikke, hvad jeg skal mene. Jeg er jo ikke biolog eller noget i den retning, og det virker i øvrigt heller ikke som om, det betyder så meget, når det gælder ulven. Biologerne er nærmest de værste, har jeg forstået. De vil bare gøre Danmark til et reservat med et fugletårn i midten, får jeg at vide.

Anders Fogh Jensen

Uomtvisteligt er det, at ulven har skabt frygt, hvor der ikke tidligere var frygt. Ulven er trængt ind på menneskets enemærker. Vi har regeret enevældigt her siden 1813, hvor vi udryddede ulven. Nu slår ulven igen får, geder, hjorte, køer og heste ihjel. Ulven slår de dyr ihjel, som vi skulle have slået ihjel. Den spiser vores mad. Selv om den deler sin lyst til husdyr med andre dyr som ræve, krager og mårhunde, som vi i forvejen har i Danmark, er den unik, idet ulven er det eneste dyr, vi rigtigt kan være bange for.

Vi er som ulve over for fremmede

For at forstå ulvekampen skal man kunne skelne mellem frygt og fare. **For farlig ser den jo netop ikke ud til at være, ikke statistisk set.** Skulle vi give fakta vægt, burde vores frygt først og fremmest være rettet mod gedehamsen, der har et til to liv på samvittigheden årligt i Danmark. For en del mennesker her i Vestjylland er det en stor omvæltning at føle utryghed i dagligdagen. Vi er ikke vant til, som i Canada eller bare i Sverige, at leve med farlige dyr, der på deres egen vis påvirker vores frihed.

Ulven er en spejling af os selv. Den farlige, jagende, inhumane og kyniske ulv er med sikkerhed blevet brugt som eksempel på menneskets adfærd i op mod 2000 år.

Det var Titus Maccius Plautus, der i år 195 mejslede denne sammenligning ind i historien med sin komedie »Asinaria«, da han skrev: »Lupus est homo homini, non homo, quom qualis sit non novit«. Det betyder, at mennesket opfører sig over for et menneske, det ikke kender, som en ulv. Vi opfører os med andre ord som ulve over for fremmede. Her er det selvfølgelig den farlige, jagende, inhumane og kyniske ulv, Plautus tænker på.

Hvad vi skal forstå ved »et menneske, vi kender«, er der blevet fortolket lidt på gennem tiden. Den engelske filosof Thomas Hobbes foreslog, at distinktionen ligger mellem byer. Vi er sociale inden for byen og ulve mod andre byer. I kraft af nationalstaten har vi nu gennem århundreder været det vigtigste »os«, og i dag opretholdes den af hjemmesøgende og navlepillende danskerettede medier.

Med andre ord: Vi kan selvfølgelig være som ulve over for nabobyen, når vi er til fodboldkamp, eller måske endda naboen, hvis han ikke vil fælde et træ i skellet. Men jeg mener, at den mest relevante afgrænsning, det, vi har forstået ved »os og dem«, har været landets grænser. Det er det ikke mere. Vores sociale enhed er bristet som en vandballon, som vandet fosser ud af. Vores frygt for alt muligt er stigende.

Ulven er også en flygtning

Vores danske ulv er også bare en flygtning. Vi behandler den, som vi i stigende grad behandler indvandrere, arbejdsløse og andre anderledes mennesker. Vores indbyrdes relation er ikke blevet mere venskabelig af, at vi har levet side om side i snart 50 år. I stedet har vi en trykkoger, som temperaturen stiger i.

Vores reaktion på ulven er isomorf. Vi er ikke på vej til at vænne os til den. Holdningerne til ulven er blevet radikaliseret og har fået ulven frem i os. Vi har regeret ved at udøve vores magt mod ulven, og det har været et slags *statement* i sig selv, at det var ulovligt.

Den vestjyske ulveskytte har sagt til ulven, at det er ham, der bestemmer: »Du er her på min nåde. Jeg er villig og i stand til at stoppe dig, uanset hvilke regler du tror, der gælder«. På den måde har ulveskytten fra Ulfborg udøvet sin magt over ulveelskerne og vil ikke forholde sig til lovgivning eller forskning: »Jeg har besluttet mig for det og har magten til det. I ulveelskere har ikke magt, I kan ikke stoppe mig med papir fra København. Kom bare an med jeres straf og belæring«.

Ulvehaderne har vundet

Heri ligger der en tredje dimension af ulveadfærden: Det at handle mod sig selv, som man handler mod ulven. Villigheden til at påføre os selv smerte - eller om man vil - evnen til at handle som ulv mod sig selv.

Jeg mener sådan set, at ulvehaderne har vundet en sejr her. De virker til at være ligeglade med, hvad andre mener, og [hvis otte-ti stykker mere handler som ulveskytten fra Ulfborg](#), har de jo vundet. Så er de ulve væk, uanset hvor meget papirarbejde biologerne og politikerne stiller an med. De tager bare deres straf. Det er kun mere magt og villighed til at påføre sig selv smerte og selvfølgelig udgifter, der kan stoppe det. Det vil sådan set kræve bevæbnet bevogtning af ulven døgnet rundt. Er ulveelskerne villige til det? Vil de rent faktisk stille sig i skudlinjen?

Tilbage sidder jeg og skal mene noget om ulven. Efter 20 år i København forstår jeg stadig problematikken som noget mere end de konkrete ulve og synes egentlig, at deres færden i omegnen er en god påmindelse om, hvad vi også er. Men jeg har jo heller ikke høns, lam eller får.

NYHEDER

Berlingske nomineret til årets Cavlingpris

NYHEDER

Politiet finder **nye spor** i to år gammel drabssag

BUSINESS

Huspriserne rammer milepæl: »Det har ikke været let at nå tilbage«

NYHEDER